

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 3 augustus 2012 in zaak nr. 12/23426 in het geding
tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 16 juli 2012 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 augustus 2012 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister (thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie; hierna: de staatssecretaris), hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.

2. De staatssecretaris klaagt in grief III, voor zover thans van belang, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de gronden, dat de vreemdeling eerder een visum, besluit, kennisgeving of aanzegging heeft ontvangen waaruit de plicht Nederland te verlaten blijkt en hij daaraan niet uit eigen beweging binnen de daarin besloten of gestelde termijn gevolg heeft gegeven, en dat hij niet beschikt over voldoende middelen van bestaan, in dit geval onvoldoende zijn om aan te nemen dat de vreemdeling de voorbereiding van het vertrek of de uitzettingsprocedure ontwijkt of belemmert.

Daartoe stelt de staatssecretaris zich op het standpunt dat de rechtbank niet heeft onderkend dat deze gronden hiertoe in beginsel voldoende zijn. Nu de vreemdeling geen omstandigheden naar voren heeft gebracht die tot afwijking van dit uitgangspunt nopen, kunnen deze twee gronden de maatregel al dragen, aldus de staatssecretaris.

2.1. Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) kan, indien het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert, met het oog op de uitzetting, door de staatssecretaris in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft.

Ingevolge artikel 5.1a, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 kan de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft in bewaring worden gesteld op grond dat het belang van de openbare orde of nationale veiligheid zulks vordert, indien:

a. een risico bestaat dat de vreemdeling zich aan het toezicht zal onttrekken, of

b. de vreemdeling de voorbereiding van het vertrek of de uitzettingsprocedure ontwijkt of belemmert.

Ingevolge artikel 5.1b, eerste lid, wordt aan de voorwaarden voor inbewaringstelling, bedoeld in artikel 5.1a, eerste lid, voldaan, indien de vreemdeling:

- a. Nederland niet op de voorgeschreven wijze is binnengekomen en zich in strijd met de vreemdelingenwetgeving gedurende enige tijd aan het toezicht op vreemdelingen heeft onttrokken;
- b. zich niet aan een of meer andere voor hem geldende verplichtingen van hoofdstuk 4 heeft gehouden;
- c. eerder een visum, besluit, kennisgeving of aanzegging heeft ontvangen waaruit de plicht Nederland te verlaten blijkt en hij daaraan niet uit eigen beweging binnen de daarin besloten of gestelde termijn gevolg heeft gegeven;
- d. niet dan wel niet voldoende meewerkt aan het vaststellen van zijn identiteit en nationaliteit;
- e. meerdere aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning heeft ingediend die niet tot verlening van een verblijfsvergunning hebben geleid;
- f. in verband met zijn aanvraag om toelating onjuiste of tegenstrijdige gegevens heeft verstrekt met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit of de reis naar Nederland of een andere lidstaat;
- g. zich zonder noodzaak heeft ontdaan van zijn reis- of identiteitsdocumenten;
- h. in het Nederlandse rechtsverkeer gebruik heeft gemaakt van valse of vervalste documenten;
- i. geen vaste woon- of verblijfplaats heeft;
- j. niet beschikt over voldoende middelen van bestaan;
- k. arbeid heeft verricht in strijd met de Wet arbeid vreemdelingen;
- l. verdachte is van enig misdrijf dan wel daarvoor is veroordeeld; of
- m. tot ongewenst vreemdeling is verklaard als bedoeld in artikel 67 van de Vw 2000 of tegen hem een inreisverbod is uitgevaardigd met toepassing van artikel 66a, zevende lid, van de Vw 2000.

Ingevolge het tweede lid wordt niet aan de voorwaarden voor inbewaringstelling, bedoeld in artikel 5.1a, eerste lid, voldaan, indien slechts één van de feiten of omstandigheden, bedoeld in het eerste lid, van toepassing is.

2.2. De rechtbank heeft overwogen dat de twee gronden, te weten dat de vreemdeling eerder een visum, besluit, kennisgeving of aanzegging heeft ontvangen waaruit de plicht Nederland te verlaten blijkt en hij daaraan niet uit eigen beweging binnen de daarin besloten of gestelde termijn gevolg heeft gegeven en dat hij niet beschikt over voldoende middelen van bestaan, in dit geval onvoldoende zijn om aan te nemen dat hij de voorbereiding van het vertrek of de uitzettingsprocedure ontwijkt of belemmert. De rechtbank heeft daarbij van belang geacht dat de vreemdeling na de afwijzing van zijn asielverzoek tot aan het moment van de staandehouding permanent met zijn echtgenote en drie kinderen in een asielzoekerscentrum heeft verbleven en altijd beschikbaar is geweest.

Nu de vreemdeling evenwel elke vorm van medewerking aan zijn

vertrek uit Nederland heeft geweigerd en tot dan toe zelf geen activiteiten heeft ontplooid om zijn vertrek uit Nederland te bewerkstelligen, bieden reeds de door de rechtbank in aanmerking genomen gronden voldoende aanknopingspunten om aan te nemen dat de vreemdeling de voorbereiding van het vertrek of de uitzettingsprocedure ontwijkt of belemmert. De grief slaagt in zoverre.

3. Het hoger beroep is reeds hierom kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen de staatssecretaris voor het overige aanvoert, behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 16 juli 2012 toetsen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover deze, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, nog bespreking behoeven.

4. De vreemdeling heeft betoogd dat de staatssecretaris had moeten volstaan met het opleggen van een lichter middel. Daartoe heeft hij, onder verwijzing naar het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 28 april 2011 in zaak nr. C-61/11 PPU, Hassen El Dridi (hierna: het arrest El Dridi; www.curia.europa.eu), aangevoerd dat de staatssecretaris hem met zijn echtgenote en drie kinderen in een vrijheidsbeperkende locatie had kunnen plaatsen. Voorts had de staatssecretaris moeten meewegen dat hij psychische problemen ondervindt en dat hij een gezinsleven heeft, aldus de vreemdeling.

4.1. Zoals hiervoor onder 2.2. is overwogen, kunnen de aldaar vermelde gronden de maatregel van bewaring reeds dragen. Voorts heeft de vreemdeling voorafgaand aan de inbewaringstelling - bij herhaling - verklaard niet vrijwillig te willen terugkeren naar Armenië en niet te willen meewerken aan plaatsing in een vrijheidsbeperkende locatie. Reeds onder deze omstandigheden heeft de staatssecretaris zich niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat in zijn geval geen andere afdoende, maar minder dwingende maatregel dan de inbewaringstelling doeltreffend kon worden toegepast.

De beroepsgrond faalt.

5. Voorts heeft de vreemdeling aangevoerd dat de staatssecretaris onvoldoende voortvarend aan zijn uitzetting heeft gewerkt. Daartoe heeft hij betoogd dat hij op 25 juli 2012 uitgezet had kunnen worden. De op die datum geplande vlucht heeft geen doorgang kunnen vinden vanwege onduidelijkheid over zijn verwijderbaarheid, terwijl reeds vier weken voor de inbewaringstelling duidelijk was dat geen beletselen voor zijn uitzetting bestonden, aldus de vreemdeling.

5.1. De vreemdeling is op 16 juli 2012 in vreemdelingenbewaring gesteld. Op dezelfde dag is hij overgeplaatst naar detentiecentrum Rotterdam en is een regievoerder toebedeeld. Op 21 juli 2012 is het dossier aldaar aangekomen. Op 24 juli 2012 is de vlucht van 25 juli 2012 geannuleerd in verband met onduidelijkheid over de verwijderbaarheid van de vreemdeling. Nadat op 24 juli 2012 is gebleken dat hij wel verwijderbaar is, heeft de staatssecretaris op die dag een nieuwe vlucht aangevraagd. Op 30 juli 2012

is daarop een akkoord ontvangen en op 8 augustus 2012 zou de vreemdeling naar Armenië worden uitgezet.

5.2. Ter zitting bij de rechtbank heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat vierentwintig uur voor de uitzetting een zogeheten verwijderbaarheidscheck is uitgevoerd om te bezien of nog procedures aanhangig waren die die uitzetting zouden beletten. Uit die check is gebleken dat onduidelijk was of de vreemdeling het beroep tegen het besluit van 4 juli 2012, waarin de staatssecretaris het bezwaar tegen het besluit van 13 maart 2012 tot afwijzing van het verzoek om toepassing van artikel 64 van de Vw 2000 ongegrond heeft verklaard, hier te lande mocht afwachten. Daarom is de vlucht van 25 juli 2012 op 24 juli 2012 geannuleerd, aldus de staatssecretaris.

5.3. Gelet op deze door de staatssecretaris ter zitting gegeven verklaring en omdat op de dag waarop de vlucht is geannuleerd een nieuwe vlucht is aangevraagd, bestaat geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris onvoldoende voortvarend aan de uitzetting van de vreemdeling heeft gewerkt. Dat, naar gesteld, reeds vier weken voor de inbewaringstelling geen beletselen voor de uitzetting van de vreemdeling zouden zijn, laat onverlet dat die zich, naar aanleiding van een verwijderbaarheidscheck, kort voor de uitzetting wel kunnen voordoen.

De beroepsgrond faalt.

6. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop deze betrekking hebben, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding.

7. Gelet op het voorgaande zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 16 juli 2012 ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 3 augustus 2012 in zaak nr. 12/23426;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

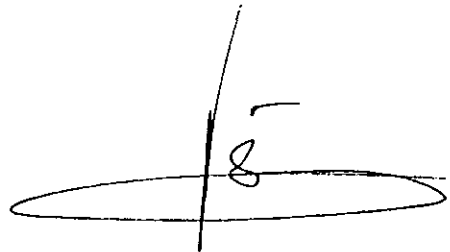
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 december 2012

480-714.

Verzonden: 3 december 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser